

arbejde under et af Staten etableret Overtilsyn, som bl. a. skal vaage over, at Bedømmelsen bliver saa ensartet som muligt. Vil man opnaa dette Resultat, er det umuligt at tillade hver enkelt Mand at slagte til Eksport, hvor han har lyst. Til det private Initiativ er der formentlig taget tilstrækkeligt Hensyn derved, at enhver kan eksportere Rød af Dyr, som han lader slagte paa et af Staten anerkendt Slakteri; og af saadanne vil der (for Kvægslagtnings Bedkommende), foruden Statens eget Slakteri i Esbjerg, uden Tvivl findes alle kommunale Slagtehus (s. T. i Kjøbenhavn, Slagelse, Næstved, Odense, Kolding, Ribe, Vejle, Horsens, Aarhus, Randers, Aalborg) samt forskellige større, private Etablissementer. Allerede nu affendes en meget stor Del af Rødet fra Folk, der lade slagte i de kommunale Slagtehus.

Bestemmelsen i § 12, der betinger Retten til at indrette et Eksportslagteri i eller tæt ved en Købstad, der har et kommunalt Slagtehus, af vedkommende Kommunes Samtykke, er nødvendig, naar man ikke vil forurette den Kommune, der har ofret store Summer paa Indretningen af et Slagtehus, idet det private Slakteri, der lægges uden for Byens Grund, ofte vil kunne arbejde billigere og ifølge Loven vilde saa Ret til uden Kontrol at indføre Rød og Affald til Byen.

Det er ogsaa et vel stærkt Udtryk, naar Komiteen lader Ministeriet forbeholde sig Ret til at standse allerede bestaaende Eksportslagterier paa slige Steder. Disse Slagterier saa jo Retten til fri Indførsel til alle andre Kommuner i Landet; kun for selve Hjemstedskommunen har man maattet gøre denne Ret afhængig af en Afgift til Kommunen, hvilket ikke synes mere end billigt. Dette vil heller næppe forrykke de allerede nu bestaaende Forhold, hvorefter Kommunen har Ret til at forlange Afgift af de Varer, der fremstilles til Bedømmelse ved dens Kontrolstation eller til for Slakteriets Regning at anordne en paa dette udført Kontrol med de Dele, der skulle indføres til Byen. De i Henhold til gældende Love stadfæstede Sundhedsvedtægter give i øvrigt Byerne Ret til at nægte Oprettelse af Slagterier paa deres Grund.

Den Frygt, Komiteen udtaler for, at Lovens § 2 skal benyttes til „straks“ at fratage et privat Eksportslagteri Retten til Udførsel, hvis Ejeren som god Handelsmand for en Tid finder sin Fordel ved at sælge mest til Indlandet, er sikkert meget overdreven. Der tales i Loven ikke om „straks“; men det siges kun, at Retten til Eksport bliver at fratage Slagterier eller Fabrikker, saafremt de gaa over i det væsentlige til Slagtning eller Fabrikation til indenlandsk Forbrug. Man kan vistnok være sikker paa, at ingen Minister vil misbruge denne ham tillagte Ret, og det er da navnlig rimeligt, at der kun vil blive Tale om Indskriden, naar det ved Aarets Slutning viser sig, at vedkommende Slakteri saa godt som kun af Navn har været Eksportslagteri. Naar Bestemmelsen fortolkes paa denne naturlige Maade, synes der billigvis ikke at kunne indvendes noget imod den, idet det synes ganske urimeligt at give et privat Slakteri de af Anerkendelsen som Eksportslagteri flydende Rettigheder (Statens Overtagelse af Halvdelen af Dyrslægens Løn og Ret til ukontrolleret Indførsel af Slakteriets Produkter til alle Kommuner), hvis Eksporten kun var en Biting, maaste kun en Masse til Dækning af Konkurrencen med hjemlige kommunale Slagterier.

Med Hensyn til den Udførsel af saltet Brystflæsk, Spæk og Skinker, der ifølge Komiteens Skrivelse sker fra Købmænd, især i Kjøbenhavn, tillader jeg mig at ytre en besteden Tvivl, om disse Varer, der angives til Dels at gaa til oversøiske Pladser, ikke fremkomme i saa stærkt saltet Tilstand, at de ikke ville komme ind under Loven. Mon disse Varer ikke i Reglen ligge Uger igennem i Forretningernes Lagre og maa siges at være stærkere saltede end Bacon?

Komiteens Udtalelser om Udgiften for disse Købmændsvirksomheder til at saa Udførselstilladelse ere byggede paa en Misforstaaelse. Det, der ifølge § 10 gøres afhængig af Kommunalbestyrelsens Samtykke, er Spørgsmaalet om den i Instruksudkastets § 13 givne almindelige Regel (at slagtede Dyr, der fra ikke-statsanerkendte Slagterier indføres til en Kommune, hvori der findes Rødkontrol, skulle ledsages af en Del fasthængende Organer) ogsaa skal gøres gældende over for Indførsel af slagtede Svin til Kjøbenhavn. Dette Spørgsmaal har aldeles ingen Indflydelse paa Eksportretten, der ifølge Loven kun vil blive givet for Kropper, Affald og lignende paa Betingelse af, at Dyrene ere slagtede under fuldt effektiv Kontrol, og slet ikke kan tilstaaes for Dyr, der ere slagtede paa Landet, og som kun kontrolleres ved en kommunal Indførselskontrol, hvad enten der nu ved denne forlanges vedhængende Organer eller ej.